

ת"פ 41908/05/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 41908-05-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שגיב אמיר
נגד	הנאשם	פלוני ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מסארווה

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, עבירת **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג** לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, עבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, עבירת **תקיפת סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין ועבירת **תקיפת סתם של בן זוג** לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין וזאת על בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן.

תמצית עובדות כתב האישום

לפי כתב האישום המתוקן, תקופה ארוכה נהג הנאשם להשליט אווירת טרור בבית הכוללת השפלת המתלוננת (אשתו) ואיומים עליה שישלח אנשים להרוג אותה וישפוך עליה אקונומיקה.

בתאריך 13.05.22 קיבלה המתלוננת הודעה על כך שלנאשם ישנם בתים נוספים עליהם לא ידעה. המתלוננת שלחה את ההודעה לבעלה וזה חזר מאוחר יותר הביתה. בהמשך נכנס לחדר של בנותיהם והורה למתלוננת לבוא איתו לחדרם. משסירבה המתלוננת לישון עמו באותו החדר החל הנאשם לתקוף את המתלוננת. הנאשם זרק עליה תיק ופגע בידה הימנית, איים עליה שיכה אותה שוב וסטר בפניה מספר פעמים. משהחלה המתלוננת להגן על עצמה ודחפה ממנה את הנאשם, החל הנאשם לחנוק אותה בעוצמה וזאת לעיני בנותיהם אשר ביקשו ממנו לעזוב את המתלוננת (אימן). או אז איים הנאשם על בתו שיגלח את שיערה אם זו תיתן לאימה להיות בחדר והכה את בתו ברגלה.

לאחר מכן, הנאשם לקח שואב אבק וחבט באמצעותו בידה של המתלוננת תוך שאמר לה שהיא הולכת עם זרים. כמו כן, הנאשם איים על בתו הקטינה שתספר לו מה אמרה לרשויות הרווחה או שהוא יכה אותה. המתלוננת רצה לעבר הקטינה ואמרה לנאשם שלא יעז להכות את ביתם.

לאחר התקיפה, המתלוננת פונתה לבית חולים שאבחן כי נגרמו לה חבלות של ממש (המטומה באמה שמאל, שריטות מעל עין ימין ושריטות בצוואר).

עוד קודם לכן במהלך חודש הרמאדן תקף הנאשם את המתלוננת ומשך אותה בחוזקה ברחבי הבית על מנת להוציאה מהבית וגרם לה חבלות של ממש (המטומות בידיה). כמו כן, לאחר ויכוח ביניהם בו טען הנאשם שהמתלוננת לא מבצעת את מטלות הבית, תקף הנאשם את המתלוננת, הצליף בה עם חגורתו בכתפה השמאלית וסטר לה בפניה.

הנאשם נעצר בתאריך 13.05.22 ועודנו נתון במעצר.

בדיון שהתקיים בפני בתאריך 07.07.22 הודה כאמור הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והורשע במיוחס לו.

טיעונים לעונש

בתאריך 20.11.22 התקיימה בפני ישיבת טיעונים לעונש.

באת כוח המאשימה ציינה בטיעוניה שלעמדתה, יש לתת את הדעת שמדובר באירועי אלימות חוזרים ונשנים כנגד 3 בנות משפחה שונות (אשתו ושתי בנותיו) ולכך שהנאשם עשה שימוש גם בחפצים שונים לשם התקיפה וכל זאת כלפי המתלוננת בעוד בנותיהם נמצאות ומנסות להגן על אימם. עוד הופנה בית המשפט לחבלות שנגרמו למתלוננת (ת/1).

בנסיבות אלה, לעמדת המאשימה מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין 20-36 חודשי מאסר בפועל. אולם, המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה לפסיקה אשר תומכת במתחם הענישה שנע במנעד שבין 6-24 חודשי מאסר.

סופו של דבר, לאחר שהמאשימה הפנתה לרישומי הפלילי של הנאשם (ת/2) הכולל 2 הרשעות קודמות לא רלוונטיות לעבירות בהן הורשע שהתיישנו, עתרה להטלת ענישה של מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

מנגד, ב"כ הנאשם, טען שהמאשימה הפנתה רק לנסיבות לחומרה ולא לקחה בחשבון את הנסיבות המקלות את הפנתה לפסיקה רלוונטית למתחם אותו ביקשה וציין שעל המתחם להתחיל ממאסר קצר ועד ל-12 חודשי מאסר תוך שהפנה לפסקי דין מתאימים לעמדתו.

ב"כ הנאשם ציין שהגם שאין חולק שמעשיו של הנאשם אינם עניין של מה בכך, הרי שהאירועים לא היו מתוכננים אלא ספונטניים על רקע בעיות כלכליות ומשבר אמון בין הנאשם לאשתו כפי שהדבר מתבטא בעובדות כתב האישום המתוקן,

ולכן בנסיבות אלה, גם חומרת העבירות ממוקמת ברף התחתון. עם זאת, נטען שמאז מעצרו של הנאשם, הוא ניתק קשר עם אשתו ואיננו מטריד אותה, כך גם לאחר שחרורו יעבור לגור בעיר אחרת בנפרד מאשתו וילדיו.

עוד נטען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר וכן את העדת אשתו וילדיו. באשר להרשעותיו הקודמות נטען שהמדובר בעבירות שהתיישנו וכי תנאי המעצר עד תום ההליכים בהם שווה הנאשם קשים הם מתנאי מאסר. כך גם הופנה בית המשפט לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כבן 46, מפרנס יחיד ואב לארבעה ילדים.

סופו של דבר, לאור הקושי המצוי במעצר ביחס למאסר, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

הנאשם בדבריו אמר שיקבל כל מה שבית המשפט יגזור עליו וכי ימשיך לשמור על ילדיו אך ינתק כל קשר עם המתלוננת.

דיון והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בענייננו, אין חולק כי גם לאחר תיקון כתב האישום מדובר במעשים כעורים ובעבירות אלימות המופנות כלפי בנות המשפחה, בתוך התא המשפחתי, פוגעת בכבודן ובזכותן לביטחון ולהגנה של המתלוננת ושל בנותיה, כך גם פוגעת בשלמות גופן. לעניין זה, אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, שם נקבע לעניין זה כדלהלן:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על

פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, הם הפגיעה בשלומם של הנפגעות - אשתו ובנותיו של הנאשם, בזכותן לכבוד ולביטחון בתוך התא המשפחתי, וכמובן הצורך לשמור על שלוותן בתוך התא המשפחתי ובתוך ביתן מבצרן. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא כבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

וכן ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21):

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

למרבה הצער בית המשפט נחשף חדשות לבקרים כיצד ריב בין בני זוג עלול להסלים ולהוביל לתוצאות קשות יותר מאלה המפורטות בכתב האישום המתוקן. לעניין זה, אפנה לע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.21):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בין בני זוג ועל הצורך בענישה מחמירה הנותנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (וראו למשל: ע"פ 1568/14 דובגילנוק נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (31.3.2015); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (31.1.2019) (להלן: עניין פרץ); זאת, גם במקרים שבהם מדובר בבני זוג שנפרדו: ע"פ 4221/13 ואנונו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (26.3.2015)). וכפי שנאמרו הדברים בעניין פרץ:

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שניהג (ע"פ 618/06

מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007).

**[...] ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה [...]. (פסקה 14).
דברים אלה נכתבו לפני כשלוש שנים, והם תקפים גם היום ביתר שאת."**

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מנעד רחב של מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

בענייננו, על אף פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם, הרי שלמרבה המזל, הסתיימו תקיפותיו של הנאשם בהמטומות ביד ושריטה (ת/1). אין בכך כדי להקל ראש בעבירות או לטעון שהן עניין של מה בכך ואולם, אין גרימת המטומה ושריטה כגרימת שברים או חבלות חמורות וחודרניות. בנסיבות אלה, אני סבור שבפסקי הדין שהובאו על ידי המאשימה נסיבות העבירות היו חמורות יותר מנסיבות העבירות בהליך זה שלפני. כך גם, המאשימה ביקשה לקבוע מתחם המתחיל מ-20 חודשי מאסר ומסתיים ב-36 חודשי מאסר אך בפועל הפנתה המאשימה לפסקי דין בהם נקבע מתחם המתחיל מ-6 חודשי מאסר ומסתיים ב-24 חודשי מאסר.

בפסיקה רלוונטית לנסיבות של מקרה זה שעיקרן באלימות ואיומים כלפי בני משפחה עולה מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות במקרים בהם מתווסף לכך גם רכיב טיפולי מחוץ לכלא, ועד ל-20 חודשי מאסר בפועל במקרים החמורים יותר וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

ברע"פ 7660/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.11.19) - המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו, על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

בעפ"ג (חי') 10803-06-14 **פייבשנקו נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.7.14) - המערער הורשע בביצוע עבירות היזק בזדון ועבירה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג. נקבע מתחם עונש הולם בין 3 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל הגם שאינו בעל עבר פלילי.

ברע"פ 4265/15 **נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.6.15) - המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם, נקבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי העבירות בוצעו על רקע אירוע אלים קודם של הנאשם כלפי המתלונן, תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם בעל עבר פלילי עשיר, נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל בנוסף להפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים אשר לגביו נקבע כי חודש אחד מתוכו ירוצה במצטבר.

בעפ"ג 33615-05-13 ג' (אסיר) נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.7.13) - המערער הורשע בעבירות תקיפה סתם- בן זוג וכן עבירת איומים. דובר בנאשם בעל עבר פלילי עשיר בין היתר בתחום האלימות במשפחה, אשר לא הורתע מריצוי מאסרים קודמים ותנאי תלוי. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 11562-08-13 מדינת ישראל נ' י.ר. נדון הנאשם שהורשע בעבירות של איומים ותקיפה אותן ביצע באמו הקשישה, לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של אותו מקרה נקבע ככזה הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול ורצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 18772-01-14 מדינת ישראל נ' איריס שוורץ מדובר היה בנאשמת, רופאה במקצועה, שתקפה את אמה הקשישה באמצעות ידיה וגם באמצעות מטריה, איימה עליה ושברה את חפציה. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר בפועל והנאשמת נדונה לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בת"פ 23846-02-13 מדינת ישראל נ' פריד זאהר נדון הנאשם ל-4 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

בת"פ 13372-02-18 מדינת ישראל נ' קבדה, מדובר היה במי שתקף את אחותו, חבל בה ואיים עליה, בין השאר על רקע של התמכרות לאלכוהול, ונדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל עם המלצה לשילובו בהליך גמילה בכלא.

בת"פ 44223-05-10 מדינת ישראל נ' קלימן, נדון הנאשם שהורשע בתקיפת אמו בשתי הזדמנויות שונות, לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

במקרה זה שבפניי, עובדות כתב האישום המתוקן מתארות התנהגות מכוערת ואלימה של הנאשם הן כלפי אשתו והן כלפי בנותיו יותר מפעם אחת אשר גרמה לאווירת טרור בביתן מבצרן של הנפגעות.

הנאשם איים על אשתו פעם אחר פעם, תקף אותה הן בידיו והן בעזרת חפצים ולא חדל ממעשיו גם בנוכחות בנותיהם עד שאלה ביקשו מהנאשם להפסיק ובתגובה, ניסה הנאשם לתקוף אותן ואיים גם עליהן.

נסיבותיו של מקרה זה מוביל לקביעה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות, נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי.

למתחם דומה ר' כאמור רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16) - המערער הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אווז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר

הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

לחובת הנאשם עבר פלילי שהתיישן בעבירות שאינן רלוונטיות לעבירות בהן הודה בהליך זה.

כפי שתואר בכתב האישום המתוקן, מדובר במספר אירועים שהתפרסו לאורך חודש הרמאדן וכן בתאריך אחד מסוים שבהם הנאשם התנהל באופן אגרסיבי ונקט באלימות, לא חדל ממעשיו והטיל אימתו על בני ביתו לרבות על ילדיו הקטינים. תיאור זה יש בו כדי ללמד על אופיו האלים של הנאשם.

אמנם ההגנה הדגישה שהעבירות בוצעו באופן ספונטני על רקע משבר אמון בין הנאשם והמתלוננת, כאשר הנאשם מצוי בקשיים כלכליים, אך הנאשם לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא קיבל שום טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבתו וזאת, גם כאשר ידע שעניינם הובא לידיעת רשויות הרווחה.

מנגד, אזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה, חסך בזמן שיפוטי יקר ולקח אחריות על מעשיו כפי שאלה באו לידי ביטוי בכתב האישום. כך גם חסך את עדותם של הנפגעים - אשתו וילדיו.

עוד יש לקחת בחשבון את מעצרו של הנאשם בגין תיק זה במשך שבעה חודשים כאשר ידוע שימי מעצר קשים מימי מאסר.

כמו כן, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות ותוצאתן, למתלוננת לא נגרמו נזקים גופניים קשים.

לכן, מבלי להקל ראש בנסיבות ביצוע העבירות ובתוצאותיהן, בשים לב לנתונים שפורטו, מצאתי לנכון למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם.

משכך ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים. תקופה זו תחושב ממועד מעצרו של הנאשם - 13.05.22.

2. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירה שהורשע בה בתיק זה או כל עבירה מסוגאלימות גופנית פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.

עמוד 7

3. הנאשם ישא בפיצוי המתלוננת בסך 2,500 ₪.

יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 1.5.23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 3,000 ₪ לפיה יתחייב תוך 3 שנים, לאחר שחרורו מריצוי לתום מאסרו בגין תיק זה, להימנע מלעבור על עבירה של אלימות מילולית או פיזית, שעוונשה שנתיים מאסר ומעלה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.